

en saadan Raade, at der ikke var Anledning for Udvalget til at gøre nogen som helst Indstilling i saa Henseende; der er heller ikke noget enkelt Medlem af Udvalget, der har gjort nogen saadan Indstilling. — Siden jeg har Ordet, kan jeg med det samme gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Præsto Amts 3dje Valgtreds (Beth) udtalte om de juridiske Lønninger. Det ærede Medlem kom temmelig langt ind paa de juridiske Lønninger i det hele taget. Der skal jeg ikke følge ham, men jeg sit ud af det, at han i det hele taget mente, at Underdommerne vare lønnede for højt og fandt, at Finansudvalget skulde tage dette Spørgsmaal under Behandling. Det tror jeg nu ikke godt lader sig gøre, i alt Fald vil jeg ikke være med til at bringe disse juridiske Lønninger under Behandling. Det ærede Medlem misforstod mig imidlertid lidt, idet han udtalte sig, som om han mente, at jeg havde sagt, at Spørgsmaalet om Lønningsforhøjelse til de 23 Kopister vilde blive taget under Behandling af Udvalget inden 3dje Behandling. Ja, det vil selvfølgelig ske, for saa vidt der fra nogen Side fremkommer Forslag, der giver Anledning dertil, men jeg har ikke udtalt andet, end at jeg tilraader ærede Medlemmer her i Tinget at stemme for det Ændringsforslag, som her foreligger, og her dette, er denne Sag saa foreløbig bragt ud af Verden. Om den saa kommer til 3dje Behandling eller ikke, og hvilken Stilling Udvalget da vil tage til Sagen, derom kan jeg naturligvis ikke sige det mindste. Jeg vil tilføje, og det kan jeg sige til det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) sagde, at naar det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgtreds gav den Oplysning om de vedkommendes Arbejdstid, at han troede, at de arbejdede ret længe, ja, saa er det jo noget, vi her i Udvalget ikke vide saa grumme meget om, men enhver har jo fra sit private Liv sine private Forhold og Betendstabskreds en vis Forestilling om, hvorledes det gaar til deroppe, og jeg kan her ikke undlade at berette en personlig Erfaring, som jeg har gjort i saa Henseende; den ligger rigtignok en Del Aar tilbage i Tiden, er endogaa fra mine Studenter Dage. Den Gang havde jeg en god Ven, der var Fuldmægtig i den omtalte Institution, nemlig Lands-Oversamt Hof- og Stadsretten. Nu siger det ærede Medlem, at denne Fuldmægtig-plads eksisterer ikke mere, saa at dette Embede altsaa er borte, og jeg kan da kun omtale, hvorledes Forholdet var i gamle

Dage. Det var en ung juridisk Kandidat, som var lønnet med 600 Rbl. eller 1,200 Kr., hvilket jo ikke var i og for sig nogen høj Løn, men han paastod, at det var det bedste Embede i Danmark. Hans Betsættigelse bestod nemlig i at møde een Gang om Ugen nogle saa Timer, og hvad der for øvrigt var at bestille for ham, kunde han for en ringe Bagaetel, saa sine Kolleger til at udføre. Det vil altsaa sige, at denne Mand havde en Gage af 1,200 Kr. for saa at sige ingen Ting, at bestille. Jeg vil antage, at dette Forhold er forandret nu, men kommer man ind i Finansudvalget med den Slaas Erindringer og Erfaringer med Hensyn til Embedslønningerne, er man mindre tilbøjelig til at gaa ind paa Forhøjelser. Det skulde glæde mig, om det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgtreds har Ret i, at Forholdene nu stille sig anderledes end den Gang, men at der skulde være sket en saa radikal Forandring, som det ærede Medlem siger, maa staa for hans Regning.

Sarals Jensen: Naar jeg omtalte det berørte Forhold, var det mig fuldt bevidst, at de Arbejdere, der her er Tale om, ikke høre til dem, som have det værst i Samfundet. Jeg veed meget vel, at der er Arbejdere, som ere langt daarligere stillede end disse, som arbejde 15 Timer ved Maskinen; det havde den ærede Ordfører ikke behøvet at underrrette mig om. Det er noget, som jeg maatte kender nok saa godt som den ærede Ordfører. Men naar jeg omtalte dette, var det, fordi der her frembød sig en Lejlighed til at drage et Forhold frem, hvortil man kunde vise hen og sige, at her er der et Punkt, hvor Staten ikke opfylder sine Forpligtelser saaledes, som den burde overfor sine Arbejdere. Jeg har fremdraget dette Punkt, fordi det saa at sige skyder sig selv frem, og ikke, fordi jeg vilde fremstille dette Forhold som et af de grælleste, saaledes som den ærede Ordfører synes at opfatte min Hensigt. Den ærede Ordfører talte om 8 Timers Arbejdsdagen og talte om, at en Rigsdagsmand har noget større Arbejdstid end 8 Timer om Dagen. Det kan naturligvis godt ske, men i sin Helhed turde det dog være Ret og rigtigt, at vi naaede hen til en Ordning med 8 Timers Arbejde om Dagen. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Forhold, da det ikke ligger for her saa absolut; men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at se vi hen til Forholdet, saaledes som det faktisk er, at der udenfor Fabriksbygninger og udenfor Arbejdspladser gaa Tusinder af flittige og